

terne Ret til Alderstillaeg og Efterløn for den Tid, de før den faste Ansættelse have været konstituerede i Embedet, og det giver Timelærere og Lærere ved private lærde Skoler Ret til, med Hensyn til Alderstillaeg og Efterløn, delvis at drage Fordel af denne deres Virksomhed, for saa vidt den ligger umiddelbart forud for deres faste Ansættelse.

Naar Grænsen er sat til de 2 første Alderstillaeg, finder dette sin naturlige Grund i, at man ikke ønsker at gøre de lærde Skoler til en Slags Forsørgelsesanstalter for ældre Lærere, der have ofret den private Virksomhed deres Ungdoms og Manddoms bedste Kræfter.

Udvalget Nr. 10, der er stillet af Udvalget, tilfigter at bevare det nu bestaaende Forhold mellem Adjunkternes og Overlærernes Tal.

Udvalget Nr. 11 vil, om det vedtages, i Forbindelse med Nr. 10 give de lærde Skoler 93 Adjunker og 31 Overlærere i Stedet for som Lovforslaget 90 Adjunker og 45 Overlærere.

Et Mindretal (Gad, Hedemann, Jagd og Scharling) havde vel ønsket paa forskellige Punkter at fjerne sig noget mindre fra Lovforslaget; men i Betragtning af, at den foreliggende Indstilling i sin Helhed dog er en Del gunstigere for de omhandlede Embedsmænd end den i Fjor fremkomne, og at man ikke har anset det for muligt ved fortsat Forhandling at naa til gunstigere Resultater, har dette Mindretal anset det for rettest at slutte sig til de af det første Mindretal stillede Ændringer for overhovedet at faa Loven gennemført.

Om Flertallets Stilling til Mindretallets Ændringer under Nr. 1, 3, 9, 12, 13, 14, 15 og 16 forbeholder Ordføreren sig mundtlig Redegørelse.

Mindretallet (Brandes, Falkensjerne, H. Hansen, Mølgaard-Nielsen, Ovesen, E. Sørensen) hælder principalt det uhenfsigtsmæs-

sig i at ordne Lønningsforholdene for de lærde Skolers Embedsmænd, naar ikke samtidig en Reform af de lærde Skolers Undervisning og af Fordringerne til Studentereksamen gennemføres. Utvivlsomt vil en saadan Reform, der ønskes fra mange Sider (jfr. Bemærkninger til Kirke- og Undervisningsministerens i Landstinget fremsatte Forslag, Rigsdagstidenden 1890—91, Tillæg A. Spalte 2514), og hvis Formaal blandt andet maatte gaa ud paa en væsentlig Indskrænkning af de døde Sprog fra den paabudte Undervisning, udsthydes, naar den nuværende Ordning fastslaas ved en Forøgelse af Lønningerne, og dens Nødvendighed hyderligere betones ved en bethdelig Forøgelse af Lærerspersonalet. Som Følge heraf har Mindretallet stillet Forslag (Udvalgsforslag Nr. 16) om, at Lovens Strafftræden gøres afhængig af en Undervisningsreform.

Under denne Forudsætning har Mindretallet kunnet billige, at de nuværende Embedsmænd ved de lærde Skoler modtage en Lønningsforhøjelse, og kan tiltræde de af Flertallet foreslaaede Lønninger. Kun foreslaar Mindretallet ved en Ændring (Udvalgsforslag Nr. 13), at det kan paalægges Adjunkterne at undervise indtil 27 Timer ugentlig. Naar der ses hen dels til den givne Lønningsforhøjelse, dels til de bestaaende Forhold, hvor 24 Timer ugentlig Undervisning kræves som det normale, der hyppigst tilfredsstiller Skolens Tarv, medens dog Adjunkterne meget vel magte flere Timer (indtil 36 ja endog 41 Timer) vil dette fakultative Paabud ikke være ubesøjet. Til Sammenligning kan ogsaa anføres, at et Flertal i Fjor foreslog 30 Timer som det ugentlige Timetal, der skulde kunne forlanges af en Adjunkt, før Ret til Etstræbetaling for hans Arbejde indtræder, ligesom den i Fjor vedtagne Seminarielov paalægger Lærerne Forpligtelse til at undervise indtil 30 Timer. Naar Mindretallet her foreslaar 27 Timer, er dette saaledes en Fordring, der er væsentlig mindre end den, der endnu i Fjor krævedes af Flertallet. Min-